

Ma 3. uezelu po swetej tschojosczi.

Rněžo, moj Bog! ja som rowno ako sabluzona a sgubjena wojza; pytaj twojogo služabnika! Amen!

To běscho jedno welike wjašele, l. p! Kotarež tam ten nan nad swojim sgubjonym a něto še roschezym synom mějascho! pscheto gaž ten syn hišczi daloko wot nogo běscho, a won jogo hupyta, běžascho won jomu napschischiwu, a nezalascho, až ten syn k nomu pschize, lěz rownož won tašeje zesczi ako nan še požedasch možascho. Won pajže jomu hočoło schyje a poschlascho jogo, lěz rownož ten syn welgi sedrang běscho. Won da jogo welgi ppsychie hoblečasch, pscheto won žascho k swojim služabnikam: „pschińasczo how tu nejlepšchu draštwu, a hoblažczo jogo, a dajscho perschcžen na jogo ruku, a žreje na jogo nose.“ Won žaržascho s nim tu wjažeru; „pschitwežczo how, žascho won, to karmjone šchele a sarěsajšcho jo, a dajscho nam jescž a še wjašelišch.“ Won še wjašelascho nad swojim synom, a s nim jogo žety dom, ku kotaremuž won žascho: „Ten moj syn běscho humarky, a jo sašej wotžywek; won běscho sgubjony, a jo sašej namakany, a chopichu še wjašelišch.“ A tač jo tež wjašele na něbju nad jadnym grěschnikom, tenž pokutu žni na sěmji. A wot togo omh něto gronišch.

Ev. Luf. 15, 1—10.

Wono še pač k nomu pschibližachu schytna žolnare a grěschniki, jogo słychat.